

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 193/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho práva garantovaného čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 68/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. novembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva garantovaného čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 4 T 68/2002 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že 17. júla 2014 bola krajským súdom (sťažovateľ neuviedol, ktorým krajským súdom, pozn.) povolená obnova konania v jeho trestnej veci týkajúcej sa uloženého trestu použitím zákonného ustanovenia upravujúceho asperačnú zásadu, vedeného pôvodne pred okresným súdom pod sp. zn. 4 T 68/2002. Dňa 21. júla 2014 sťažovateľ požiadal v obnovenom konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 4 T 68/2002 o prepustenie z väzby. Od tej doby sa podľa vyjadrenia sťažovateľa uskutočnili na okresnom súde dve pojednávania v napadnutom konaní a uplynuli 3 mesiace (od požiadania o prepustenie z väzby do podania sťažnosti ústavnému súdu), avšak okresný súd o jeho žiadosti o prepustenie z väzby v napadnutom konaní nerozhodol. Podľa sťažovateľa tak z dôvodu tejto nečinnosti okresného súdu dochádza k porušovaniu jeho práva garantovaného čl. 5 ods. 4 dohovoru.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd svojou nečinnosťou v napadnutom konaní spočívajúcom v nerozhodnutí o jeho žiadosti o prepustenie z väzby porušil jeho právo garantované čl. 5 ods. 4 dohovoru. Taktiež navrhol, aby mu ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

5. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

III.

6. Bez potreby bližšej sumarizácie skutkového stavu ústavný súd konštatuje, že sťažnosť možno po materiálnej stránke považovať za neopodstatnenú.

7. Sťažovateľ namieta, že v napadnutom konaní, ktorého predmetom je prerokovanie otázky viny a trestu, okresný súd nerozhodol o jeho žiadosti o prepustenie z väzby. Ústavný súd na základe vlastnej činnosti zistil, že na okresnom súde je proti sťažovateľovi vedené trestné konanie pod sp. zn. 4 T 68/2002. Ide o konanie po povolení obnovy konania.

Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 4 T 68/2002 zo 16. septembra 2014 bol sťažovateľ uznaný vinným a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní desať rokov a šesť mesiacov. Sťažovateľ podal pri rozsudku okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením z 11. decembra 2014 tak, že odvolanie zamietol. Ústavný súd konštatuje, že podľa vyjadrenia okresného súdu sa v spise sp. zn. 4 T 68/2002 nenachádza žiadosť o prepustenie z väzby podaná podľa slov sťažovateľa v júli 2014.

8. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom napadnutého konania nie je (nebolo) rozhodovanie o žiadosti o prepustenie sťažovateľa z väzby. Sťažovateľ nepreukázal, že v napadnutom konaní podal žiadosť o prepustenie z väzby.

9. Z uvedeného pohľadu chýba príčinná súvislosť medzi predmetom napadnutého konania a námietkami sťažovateľa o porušení jeho práv nerozhodnutím okresného súdu o jeho návrhu na prepustenie z väzby. V napadnutom konaní nemohlo dôjsť k porušeniu jeho práv garantovaných čl. 5 ods. 4 dohovoru, keďže predmetom napadnutého konania bolo rozhodovanie o vine a treste v obnovenom trestnom konaní, a nie rozhodovanie o sťažovateľovej žiadosti o prepustenie z väzby, ktorej podanie nie je preukázané.

10. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2015